

[Bertel Haarder.]

Bibelen og Koranen, at de kan bruges til lidt af hvert. Men jeg føler mig ikke misbrugt i dette tilfælde, jeg vil godt stå ved hvert eneste ord. Jeg mener, jeg oven i købet har fået det bekræftet, siden jeg kom herind.

Jeg vil altså understrege, at det, jeg synes er det gode i venstres oplæg og hr. Jacob Sørensens indlæg, er følgende betragtning. Det, det drejer sig om, er, at man skal udnytte de forhåndenværende faciliteter, hvad enten de er offentlige eller private, før man går i gang med at oprette et nyt offentligt apparat. Der er ikke nogen ideologi i det fra venstres side. Det er blot det, det drejer sig om.

Jeg kan ikke forstå, at der ikke blandt de 8 partier kunne være lidt mere velvilje, specielt blandt de liberale ud af de 8 partier, over for denne vej ud af denne planlægningsmisere.

Jacob Sørensen (V):

Til hr. Ejler Kochs bemærkninger om det udvalg, der har undersøgt og udtalt sig om vilkårene for at skabe ordninger på privat basis, skal jeg sige, at selvfølgelig kan jeg ikke sikre en sådan ordning, hvis den ene part, f. eks. tandlægerne, ikke vil deltage på positiv måde; det er helt klart, men det tror jeg nu de vil. Jeg er overbevist om, at der vil kunne træffes sådanne arrangementer, at det vil være tilfredsstillende, og jeg er klar over, at de ordninger, vi kører med nu, ikke er tilfredsstillende. Det har jeg allerede givet udtryk for.

Til bemærkningerne om det, vi har skrevet om virkningerne på privat praksis — det gælder så også som et nyt svar til fru Aase Olesen — hvor jeg i mit tidligere indlæg gjorde opmærksom på de konsekvenser, der kunne blive, når det offentlige har overtaget tandplejen helt op til og med den undervisningspligtige alder, hvilket jo er lovens forudsætninger, vil jeg sige, at så vil det offentlige have overtaget så stor en del af tandplejen, at der vil blive langt imellem mulighederne for at have en privat praksis, fordi underlaget bliver for ringe. Jeg tror da, man vil være enig med mig i, at hvis man løser opgaverne, børnetandpleje og voksantandpleje, sammen på en fornuftig måde, så bliver der mulighed for at opret-

holde et større antal enheder, der beskæftiger sig med voksantandpleje. Det er det, der ligger bag ved vore tanker på det område. Det er fremtid. Det er ikke noget, vi kan konstatere allerede er sket, og derfor er forudsætningerne ikke til stede nu.

Erlendsson (FP):

Indenrigsministeren var inde på, at jeg havde citeret hr. Bertel Haarder, og at det ikke var relevant i denne sag. Det mener jeg bestemt at det er, og jeg synes, det lyste ud af indenrigsministerens indlæg, hvor han havde sin gode overbevisning fra, at institutionerne var det bedste.

Jeg vil gerne have lov til at citere hr. Bertel Haarder endnu en gang fra den samme bog. Hr. Bertel Haarder siger:

„Institutionernes fortrøpper bruger klienterne som gidsler, og politikerne holdes frem som bøddler, hvis de drister sig til at handle som politikere og vover at prioritere.“

Han siger videre:

„Alle besparelser rammer de svage og forårsager lidelser og elendighed, hvis man skal tro de sagkyndige. Sådant tegner verden sig jo, når man kun beskæftiger sig med institutionernes behov, og når man ikke kan forestille sig tingene gjort anderledes. De fleste politikere bliver slappe i knæene, det er jo bedst at kunne støtte sig til sagkundskaben, mennesket søger sig autoriteter for at slippe for valget og ansvaret.“

Jeg mener at have vist, at dette citat, ikke fra Bibelen eller fra Koranen, men fra hr. Bertel Haarders bog, er særdeles relevant, når vi i dag diskuterer børnetandpleje og dens betydning for den almindelige sundhedstilstand hos menneskene, hvor jeg aldeles ikke er uenig hverken med indenrigsministeren eller nogen andre, som har udtalt sig om den sag i dag her, om, at den har meget, meget stor betydning.

Men når vi har sat en grænse for, hvad det offentlige skal give tilskud til, ved, at det ikke skal være kosmetisk begrundet, men at det skal være noget med hensyn til tandregering, altså at det skal være begrundet i sundhedsmæssige forhold, så er det jo, fordi ét sted skal man trække en grænse for, hvor meget en person selv skal betale for, hvor meget det offentlige skal betale for. Jeg har set tandlæger, der har anført, at 30-50 pct. af børnene trænger til tandretning. Hvis det